

Välkommen till Hans Josefssons sommarparadis!

Att regelbundet få höra operaarior ackompanjerade av motorljudet från en åkgräsklippare på andra sidan tomtgränsen, hör sedan många år till en del av sommaridyllen i Svanesund på Orust i Bohuslän.

I alla fall om man är sommargranne till operasångaren Hans Josefsson.

– Ja här får man vänja sig vid det mesta, skrattar Hans. Gräsmattan är enorm men jag klipper den gärna så länge jag får köra min åkgräsklippare. Och eftersom den låter så högt, tror jag ju inte att jag hörs när jag sitter här och övar ...

Gräsmattan är verkligen stor och når nästan ända ned till det havet där den Josefssonska båt- och badbryggan sträcker ut sig. Vid klippan intill bryggan står en bänk strategiskt placerad med utsikt mot Halsefjordens salta vatten.

– Sommartid intas morgonkaffet här och därefter blir det ofta ett dopp. Det är i ärlighetens namn mest min fru Irene som tar morgondopp, medger Hans, men vi badar mycket båda två.

Nere vid det nyrenoverade badhusets brygga ligger motorbåten "Trulsan" – döpt efter Irenes smeknamn som barn – och guppar i vågorna. "Trulsan" är en Sälö 17 som familjen haft i ett tjugotal år.

– Vi är ofta ute på sjön och tar gärna med fikakorgen ut på någon holme på kvällarna. Eller så sitter vi kvar i båten och dricker kaffet. Förr seglade vi mycket men nu blir det motorbåten istället. En ganska naturlig avtappning när barnen kom i en ålder när de inte tyckte att det var roligt att segla längre, menar Hans.

Men även om barnen Gustaf, 23 och Lisa, 21, numera har valt bort seglingarna med mamma och pappa, har de för den sakens skull inte valt bort vistelserna i stugan på Orust.

– Det har aldrig varit svårt att få med dem hit, inte ens i tonåren när man kanske kunde ha förväntat sig protester. Istället har de ofta haft kompisar med sig och det har fungerat bra, här är ju inte så stort men de har fått ligga där det finns plats. Och nu åker de ju gärna hit tillsammans med kompisarna när Irene och jag inte är här, säger Hans och konstaterar att åren går och att barnen har blivit stora.

– Åren går men vi blir bara yngre och vackrare! mullrar Hans och skrattar sitt smittande skratt.

Hans och Irene sammanfördes av gemensamma vänner i mitten av 70-talet och har sedan 1977 tillbringat alla somrar i stugan på Orust. Stugan byggdes 1914 av Irenes farfar och har allt sedan dess funnits i familjens ägo. Irene har tillbringat varenda sommar under sin uppväxt här och varken hon eller Hans kan tänka sig ett bättre ställe att koppla av på från deras respektive arbeten inne i stan. Irene arbetar som tandtekniker med egen verksamhet i Göteborg och Hans tillhör Göteborgsoperans fasta ensemble där han har sjungit – och fortfarande sjunger – flera av operalitteraturens stora baspartier.

– Det finns de som tycker att det är långt från Göteborg till Orust, men tänk, det tycker inte jag. Det är bara sex, sju mil och här är ett sådant lugn. Helt oslagbart om man ska plugga texter till exempel. Jag sitter gärna ute på altanen eller i lusthuset med datorn och arbetar.

Hans pekar mot det gulmålade lusthuset uppe på klippan som han lät bygga till sin frus 50-årsdag för ett tag sedan. Vindflöjeln med namnet "Irene" utstansat i plåten på taknocken vrider sig i vinden och och det kraftiga repet som agerar ledstång uppför klippans trappsteg, rör sig långsamt fram och tillbaka.

– Lusthuset byggdes i hemlighet, Irene visste ingenting. En dag när vi kom hit stod det bara här och var fyllt av vänner med champagne! Hans ler varmt vid minnet och det är lätt att förstå att han trivs som bäst när han har sina nära och kära i närheten, vare sig det är familjen eller vännerna.

– Det är så mycket lättare att umgås här ute än i stan, det finns mer tid. Jag brukar säga till alla att ni vet ju var vi bor. Ser ni att vi är hemma så titta in, lägg till vid bryggan och kom upp. Vi får ofta både oanmälda och anmälda besök och det är väldigt roligt.

Det Josefssonska sommarresidenset med dess invånare inbjuder i hög grad till sammankomster i både stort och smått och Hans berättar om allt från små kräftskivor till stora grillkvällar.

– Vi har haft många fester här. En gång tog vi hit alla mina kollegor och hade en hel orkester på altanen med piano och allt. Och så bjöd vi in ett hundratal personer som satt i gräset ner mot havet med sina picknickkorgar. Senare tände vi grillar och hade full show med allsång och opera och ett rejält disco i ena änden av altanen. Vi började mitt på dagen och höll på till nästa morgon. Det var härligt!

Annars är det ofta Hans själv som står vid grytorna – både till vardags och till fest. Eller vid grillen, för det blir mycket grillat här ute vid stugan.

– Jag grillar gärna stora stekar som får marinera en stund innan de läggs på grillgallret. Och så använder jag termometer och låter köttet bli färdigt precis som i ugnen. Det ska helst vara en kolgrill så att man får den goda kolsmaken. Gasolgrillat är inte alls samma sak, säger Hans bestämt och kliar familjens minsting och favorit, caernterrier Sacha, bakom örat.

Att familjen på gamla dar skulle få tillökning i form av en hund var aldrig en självklarhet. Sacha är helt och hållet resultatet av Irenes och Lisas goda övertalningsförmåga.

– Både jag och Gustaf var väldigt avigt inställda. Men så gav vi med oss, med viss reservation. Sonen har väl inte riktigt förlikat sig ännu, men faktum är att jag numera är alldeles galen i henne, fnissar operasångaren och syftar inte på hustrun Irene i det här fallet.

// Anna Carlsson-Käck

Bilder o Bildtexter

Framför huset med Sacha på trappan vid altanen

"Välkomna till vårt sommarparadis!" När operasångaren Hans Josefsson inte står på GöteborgsOperans scen, njuter han gärna av lugnet i stugan på Orust tillsammans med frun Irene och caernterriern Sacha.

Irene i Vardagsrummet

När väderleken inte tillåter utomhusaktiviteter plockas gärna en bok fram ur bokhyllan.

Hans sitter inomhus vid bordet med lusthuset i bakgrunden

Tack vare tekniken kan Hans arbeta var som helst.

Hans i båt

Skepp o hoj! Båten betyder mycket för Hans och familjen. "Vi har ett väldigt gott umgänge häromkring och tar ofta båten rakt över viken till goda vänner som vi umgås ganska intensivt med. Eller så tar vi bara en kvällstur och dricker en kopp kaffe ute på havet."

Irene fixar fönster vid badhuset

"Det är de små detaljerna som gör helheten!" Badhuset nere vid vattnet är nyrenoverat och i det närmaste färdigmålat. Den mesta av målningen har Irene stått för och hon är noga med detaljerna. På väggen syns en gammal lanternan som varit med sedan Irenes farfars tid. Frälsarkransen fick Hans av goda vänner på andra sidan sundet som skojjade till det och suddade ut sista bokstaven i Trygg-Hansa.

Livbojen (med och utan Hans)

Frälsarkransen fick Hans av goda vänner på andra sidan sundet som skojjade till det och suddade ut sista bokstaven i Trygg-Hansa.

Hans med gräsklipparen

Gräsklipparen har en stor betydelse i Hans sommarliv. "Det är mitt jobb att klippa gräset. Det tar visserligen tre timmar, men så länge jag får använda åkgräsklipparen så gör jag det så gärna", säger Hans som till grannarnas glädje ofta passar på att sjunga en stump under klippturerna.

Trädet med och utan Hans

Sonen Gustafs påsksmällare hamnade i biggaråträdet stam och startade en påskeld som ingen hade planerat. "Det blev en slags skorstenseffekt i det halvmurkna trädet och plötsligt hade vi en enorm brasa. Vi trodde nog att det innebar slutet för det gamla trädet - det sista som finns kvar från Irenes

farfars frukträdgård - men trots att det roterat åtminstone en hundra grader så har vi aldrig haft så mycket bär i trädet som efter eldsvådan för ett femtontal år sedan.”

Porträtt vid havet

-

//